

HD 3/11-93
**Har vi en
kristenkultur?**

104798

Vi liker å sole oss i vår fortreffelighet. I alle fall liker det offisielle Norge å gjøre det.

Vi har en grunnlov andre nasjoner kan misunne oss. Vi anerkjenner menneskerettighetserklæringen og bekjenner oss til en kristen kultur. Og til kristendommen er vi knyttet med sterke bånd. Sammen med førkristne idealer har den gitt oss det kulturelle særpreg som er vårt eget.

Vi ser det har vært en samling — en «hemmelig innvandrerkonferanse» på Haraldsheim vandrerhjem i Oslo. At den var hemmelig forklarer de senere hendelser.

I Dagbladet for 25. oktober leser vi: «Ydmyket» med store bokstaver. Videre står det: «Blitzmobbing kjeppjaget Glistrup. Med tårene rennede ble den kjente danske politiker Mogens Glistrup (67) jaget av spyttende og slående blitzer og antirasister fra Haraldsheim vandrerhjem.

Det burde være unødvendig å kommentere disse hendelser. Sammen med de bilder som ble vist i norsk TV er vi orientert. Men likevel. Artikkelen er skrevet av en mann ved navn Arve Bartnes som synes å ha fått med seg alt — og litt til. Han refererer Glistrup slik: «Jeg er ikke rasist, bedyret Mogens Glistrup smilende, men like etterpå sprakk fasaden, — jeg hater muhammedanere! — brølte han til Hanna Vesterager, leder i SOS Rasisme i Oslo.

Her forstår jeg ikke Arve Bartnes. Det virker som om han mener Glistrup motsier seg selv. Jeg ventet ikke at unge journalister skal være fullkomne i sitt yrke, men det er svakt å ikke vite forskjell på rase og religion/kultur. Dersom dette er bevisst manipulasjon, har han sviktet sitt kall. I disse miljøer han nå skriver om, roter de sammen begreper, og det hjelper dem lite å følge dem i deres begrepsforvirring.

Man kan si hva man vil om Glistrup og hans kvinnelige ledsager, men det finnes ingen grunn til å behandle mennesker på denne måte. Når Glistrup sier han ikke er

rasist, må vi tro ham på det. Vi må også tro ham når han sier han hater muhammedanere.

Men muhammedanere er ingen rase. — Men han er vel ikke feil sitert?

Når Arve Bartnes ikke evner å skilne begreper, kan en få en ubehagelig følelse av at han også har andre svakheter.

Kanskje blir det tydeligere om jeg siterer Ibsen i Peer Gynt:

«Hvor udgangspunktet er galest, blir tidt resultatet originalest.»

Josten N. Berge